

O metodách práce v ochotnických divadelních kolektivech

V dosavadní praxi byly divadelní kolektivy děleny do stupňů podle vyspělosti, podle úrovně svých inscenací. Tak existovalo dělení na kategorie A, B a C, jehož se někde z praktických důvodů dosud užívá. Později byly kolektivy děleny na městské a vesnické. Domníváme se, že nadále je neudržitelné jakékoli mechanické dělení podle úrovně inscenací nebo podle místa působení. Ukazuje se, že je nutno brát na vědomí vývojem vytvořenou osobitost jejich práce a podle toho je posuzovat. Je ovšem třeba vést soubory k tomu, aby se vědomě zaměřovaly k tomu druhu činnosti, který odpovídá jejich podmínkám a potřebám.

Základní formou práce ochotnických kolektivů, splňující

požadavky komplexní estetické výchovy účastníků LUT, by měly být **divadelní kroužky**. Rozumíme jimi především takové kolektivy, jejichž zájem se soustřeďuje především na **poznávání zákonitostí divadelního umění a divadelní práce** a na všeobecnou a všestrannou kulturně politickou výchovu členů a které (pokud chtějí vystupovat) volí raději smíšené formy, drobné scénky, agitky, recitace a krátká pásma. Takto chápáná práce v divadelním kroužku by přivedla mezi ochotníky celou řadu nových zájemců.

Za další typ ochotnického kolektivu (závislý opět na metodách práce) považujeme **divadelní soubor**. Kvantita představení pro veřejnost by tu neměla být zvyšována na úkor jejich kvality, ale naopak raději snížena v zájmu důkladnější přípravy představení, která by měla být přímo spojována se studijní prací. Proto souborům doporučujeme, aby vypracovávaly plány činnosti, soustředily se v nich na vnitřní výchovnou práci a zejména na systematické školení všech členů souboru.

K zítřejší diskusi

Ona to není legrace

Satira prý je zvětšovací sklo. Pod ní mizí jemné psychologické tkanivo a nastupuje určité zjednodušení, kterým máme vnímat chybu, do které jsme se zapletli. Zdůrazňuji „my“, protože satira mřící za moře našeho života přestává mít naléhavost toho, čemu se musíme smát.

Satir z dneška je zatím málo. Miním divadelní satirické hry. Nebývá to vždy jen důvod, že není vůle k smíchu na adresu slovíčka „my“. Je to často i v tom, že satira je nejuvažnějším žánrem v oboru smíchu. Nejvážnějším v tom, že to není zrovna legrace: psát satiru a hrát ji. Rozplakat obecenstvo není tak těžké, rozesmát je — a nejen, aby se smálo, ale aby smíchem spatřilo druhou stránku mince, její často ne zrovna smějící se tvář — to je daleko těžší.

O tom, jak vytvořit zjednodušený satirický typ, máme zítra mluvit. Spatříme hru Červené papuče, která zdaleka není nejideálnější satirou, tzn. nejdokonalejší. Je však předpokladem k satirě. Rozumějme si: texty her, kterým se máme na jevišti smát, neodpovídají často nejmaximálnějšímu literárnímu kritériu, ale jsou spíše záznamem pro jevištní zpracování. Záznam — rovná se libreto. Herec stojící před předpokladem textu vytvořit satirickou postavu musí vynaložit množství úsilí, aby jeho postava byla k smíchu. Musí sám zjednodušovat do výrazné zkratky, musí mít smysl pro pointu, ale často i pro absurdní situaci, do které se jako postava dostává.

A to všechno není legrace. Na druhé straně barikády — v hledišti — to ale legrace musí být. Jak to udělat, aby to k smíchu bylo, přispěje snad dnešní představení olomouckého souboru Divadla P. Bezruče. Jako popud k zamyšlení k budoucí snaze našich ochotnických souborů po smíchu na našich jevištích.

JIRÍ FLÍČEK

Z estrádní komedie ČERVENÉ PAPUČE

Zdeněk Kolmaš (Bohušický)

Věra Hloužková (Fousová)

DISKUTUJEME O PORADNÍCH SBORECH

Co sa dá prečítať z jedného výkladu...

Tak ako nás, zaujme iste každého návštevníka Hronova – divadelníka – výklad Miestnej ľudovej knižnice, kde je heslovite, na niekoľkých paneloch ukázaný plán práce krajského metodického strediska Osvetového domu v Hradei Kráľovom, vypracovaný na II. polrok 1962.

Pretože za stručnými heslami o činnosti poradných sborov, seminárov a školeniach sa skrýva mnoho zaujímavých podnetov pre prácu na všetkých úsekoch kultúrno osvetovej práce, zastavili sme sa pri tomto výklade trochu dlhšie a prizvali sme si k tomu vedúceho tohto strediska s. Jozefa Vavříčku. Požiadali sme ho o niekoľko podrobnejších informácií k stručným záznamom, ktoré čítame o ich práci vo výklade MLK. A on hovorí:

„Máme dvanásť poradných sborů (se štyrmi sekciami). Poradni sbory predstavujú téměř 300 aktivistů, kteří nedělají svou práci běžnými formami obvyklé metodické pomoci. Hlavním rysem těchto forem je jejich závislost na přímých a konkrétních potřebách kraje a zachycení co největšího počtu lidí do celého komplexu kulturně-osvětové práce. Příkladem tu jsou krajské soutěže:

- Soutěž pro filmové kroužky je zaměřena na pomoc zemědělství.
- Soutěž pro foto chce právě teď v období příprav XII. sjezdu KSČ ukázat budovatelskou činnost pracujících ve Východočeském kraji.
- Soutěž o nové pořady, texty pro agitační skupiny napomáhá dalšímu sepjetí agitační práce s konkrétními hospodářskými i politickými problémy naší současnosti. Chce pomoci vytvořit agitačním skupinám pořady k XII. sjezdu KSČ.

Nové znaky nese i školení. K divadelním studiím a loutkářskému studiu přibude letos i studio smíšených uměleckých skupin, tříletý seminář uměleckého přednesu a semináře pro režiséry souborů zaměřené ke správnému výkladu inscenace, kterou budou studovat ve svých souborech.

Plán postihuje i péči o další vzdělání profesionálních pracovníků. Najdeme zde semináře pro ředitele OD i metodiky osvětových domů.

Stejně tak je věnována pozornost jednotné soustavě vzdělávání osvětových pracovníků v podobě systematického proškolení lektorů základních kursů jednotné soustavy.

Prerušili sme súdruha Vavříčku v jeho vysvetľovaní. Iste by nám bol vedel povedať veľa zaujímavého tak o priamej pomoci súborom, vydávaných materiáloch, ako aj pozornosti, ktorú venujú deťom.

My sme však boli zvedaví na to, ako tento plán práce vznikol, z akých podnetov vychádza. Či je výsledkom len iniciatívy pracovníkov krajského oddelenia, alebo či ide o širšie spoločenské podnety a v nemalej miere aj o metódy riadenia osvetovej práce.

„Rozhodne správnejší je druhá časť vašej otázky“ – odpovedá pohotovo vedúci s. Vavříčka. „Iniciatíva a prá-

ce našich aktivistů v poradních sborech je základem pro naši práci. — Hlavní pomoci a podpory dostává se nám však v řízení naší práce z hlediska krajské školské a kulturní komise i ve formách práce odboru školství a kultury KNV. Důležité přitom je, že jde o práci systematickou, o práci, vycházející z pětiletého plánu rozvoje kultury a osvěty a také z jednotného krajského plánu vzdělávání osvětových pracovníků. Řízení kulturně osvětové práce vychází z hluboké znalosti podmínek a společenských potřeb v kraji.“

Podakovali sme sa s. Vavříčkovi za ochotné vysvetlenie tejto malej expozície ich práce. No sami sme od výkladu neodišli. Zamysleli sme sa nad tým, či by táto iniciatíva Východočeského kraja nemohla byť podnetom k tomu, aby na budúcom XXXIII. Jiráskovom Hronove mal takúto výstavku každý náš kraj. Možno by prehliadka plánov práce všetkých našich krajov priniesla celý rad nových skúseností a poznatkov tak metodickým pracovníkom, ako aj členom poradných sborov.

Čo vy na to?

-hkč-

Diskuse o otázkách moderního divadla pro děti . . . ?

Včerejší večerní plenární diskuse měla dva výrazné znaky. Především ten, že nejvíce zajímavých podnětů přinesly příspěvky členů pracovního představenstva, zatímco velká většina příspěvků z pléna buď opakovala, co bylo už řečeno, buď se utápěla v někdy dost malicherném pitvání technických podrobností vědecko-fantastického tématu. Nejceněnější byly ty příspěvky, které se vážně zabývaly problémy postavy učitele, které ukazovaly na určitá úskalí textu role a které řešily podíl viny režie a herce na ne dost pedagogickém vyznění této postavy. Tyto příspěvky totiž přinesly určité poučení nebo alespoň varování pro ty, kteří budou Fripiri inscenovat. Druhým výrazným rysem tohoto večera byla skutečnost, že se zde s několika hodinovým zpožděním řešily problémy, které měly být osou jedné dopolední diskuse o Márii Jančové. Tyto dvě inscenace, uvedené v těsné souvislosti, tyto dvě diskuse, následující brzy po sobě, ukázaly

propastný rozdíl mezi nedobrým výsledkem pomoci profesionála, který se (přes dlouhodobost a systematickosti spolupráce s trebišovským souborem) zmýlil ve volbě inscenačních prostředků a zřejmě i v odhadu současné situace souboru a mezi výborným výsledkem jednoroční sice, ale pedagogicky správně zaměřené výchovy ve studiu při profesionálním divadle. Je paradoxní, že toto téma spolu s problémy Lichého textu a práce na inscenaci zatlačilo do pozadí téma pro tento večer plánované – tj. otázky divadla pro děti. em

Potěšitel'ným zjavitom

je, že z 38 účastníků Stredoslovenského kraja je 11 členov Divadelného súboru ČK Makyta Púchov, známeho aj z hronovského javiska (Profesor Poležajev, Návrat do života). Nasledovaniachodný príklad pre kolektívnu účasť súborov na JH aj bez účinkovania.

Z rozhovorov pri kávičke

Úvodní prohlášení:

Tento rozhovor nebudiž považován za „fušování do řemesla“ Hance Krčulové! Název jsem převzal, protože „při kávě“ se mi zdálo příliš vznešené a „při kafi“ zase trochu vulgární. (Stejně musím přiznat, že při tom převzatém názvu mi zůstal malý vnitřní rozpor, protože tím, co si představuje pod slovem „kávička“, bych těžko mohl bez zardění nazvat kterýkoli ze zdejších nápojů podávaných v cenovém rozmezí 1,50 – 2,70 Kčs.)

Protože jsem nerozmlouval se žádným prominentem (ani profesionálním ani amatérským, jak se tu vždy pečlivě odlišuje), dovolu, abych představil oba zpo- vídané:

Richard Rothbauer – je mladý, skoro šestadvacetiletý muž, ještě měsíc svobodný (tohle zase zdůrazňovali při představování členů orchestru z „Radnice“ – asi v osobité představě o účelu cesty žen na Hronov), který do

„ochotnického divadla fušuje“ už od deseti let, kdy se začal tajně vkrádat za otcem do osvětlovací kabiny v píseckém divadle.

Ivan Polívka – je netypický dvacetiletý představitel dnešní mládeže, protože mluví normální hovorovou češtinou, studuje na lesnické škole, je členem Lidového divadla v Písku, pokouší se recitovat a o tom, jak dlouho bude svobodný, nemá konkrétních představ.

První otázka se týkala prvních dojmů (jak jinak) z letošního XXXII. JH.

IVAN: „Jsem tu prvně. Hronov je krásné městečko. Čekal jsem, že to tu bude přátelštější, přitulnější, víc jako „U nás.““

RICHARD: „Je to můj pátý Hronov. Letos se mi zdá, že Hronov přehlídkou miň žije. Je to znát na výzdobě, návštěvnosti i na méně sváteční náladě.“

Vaše dojmy z prvního představení?

RICHARD (za oba): „Viděli jsme Hmyz a Máriu. Toho Čapka jsem viděl v SKN i v Disku a musím přiznat, že ten hronovský se mi líbil. Především herecké výkony. Scéna se mi zdála samoučelná, jak o tom mluvili na diskusi. Máriu nepovažuji za cestu pro ochotnické soubory ani za divadelní hru. Soubor ale působí dobrým dojmem. Tak nějak poctivě a pracovitě. Podobenství s brechtovským divadlem jsem nedokázal najít.“

K výstavě ochotnické scénografie

Již při loňském Jiráskově Hronovu navrhl s. inž. Miroslav Kouřil ve svém diskusním příspěvku uspořádání výstavy ochotnické scénografie. Po ustavení nové scénografické sekce při ÚPS-D jsme se zaměřili k realizaci tohoto návrhu s tím, že výstavu uspořádáme v rámci letošního JH. Naše názory na její uskutečnění byly však dlouho značně pesimistické. Bylo nám jasno, že řada souborů pracuje zcela bez návrhů řešení scény nebo jen z hrubých náčrtů a konečně i to, že je v souborech mnoho výtvarníků, kteří si z nepochopitelného studu (ochotnický komplex?) netroufají své návrhy předložit na veřejnost. Přesto jsme vyzvali řadu jednotlivců, souborů i osvětových zařízení, aby nám zaslali materiál. K původně stanovenému termínu nedošel do Hronova ani jeden jediný... Došlo proto k novému vysvětlování, přesvědčování a výsledek se přece jenom dostavil: počátkem srpna vybrali členové sekce se s. inž. Kouřilem návrhy dvaceti autorů z asi 45 představení.

Hodnota předložených prací byla mnohem vyšší, než jsme si troufali předpokládat; a přitom známe řadu výtvarníků, jejichž práce se na výstavu vůbec nedostaly.

Hodnota vystavených prací ovšem nepředstavuje celostátní průměr ochotnické scénografie – ten je mnohem nižší. Doufáme však, že výstava – i když nerozsáhlá – ukazuje, že i na ochotnickém jevišti se dá pracovat novými výtvarnými prostředky

a že je řada souborů, ve kterých je výtvarná stránka považována za jednu ze skutečně důležitých složek inscenace.

Věříme, že na příští výstavě ochotnické scénografie se setkáme i s pracemi těch, kteří si tentokrát netroufli.

PAVEL HORA,

předs. scénografické sekce ÚPS-D

ČO S MODERNOSTOU?

Dovoľujem si tak trochu ozvať sa z radov ochotníckych pracovníkov a poďakovať s. Janovskému za slova o **nutnosti** pomôcť ochotníckym divadlám cestou profesionálnych odborníkov. Potrebujeme túto pomoc. Aby naša práca pre vidiecky ľud bola na správnej ceste, je to nutné. Často sa stáva, že hrou, ktorou môžeme ľuďom dať veľa nového, výchovného, pokrokového, urobíme pravý opak. Preto sa často divadelný pracovník bojí rozhodnúť pre tú, alebo inú hru – zo strachu, že nevie ju ľuďom správne podať.

Nám treba v prvom rade pomôcť vo výbere hry a tu treba, aby profesionál, ktorý ide pomáhať, dobre poznal problémy obce. Príde len ku koncu, keď už ochotníci majú hru nacvičenú – to nestačí. Vtedy obyčajne sa prevráti všetko naopak a ochotníci sú znechutení.

Často sa stáva, že profesionálny poradca prinesie príliš moderné poňatie hry; ochotníci prácu takto nezvládnu a je zase chyba. Sú to koľkokrát len detaily, ale všimne si ich i jednoduchý divák.

Túto prílišnú snahu po akomsi modernom poňatí hry som cítila v prvých dvoch predstaveniach. Tu ochotníci potom prechádzajú až na okraj a nezvládnu vytvoriť tú atmosféru, čo hra potrebuje.

LENA ŽAČKOVÁ

DISKUTOVALO SA V KRÚŽKU

(kritiky 2 s. Flíčka)

Okrem nedostatkov hry a inscenácie trebišovského súboru hry Brézana Mária Jančová – ktoré sú už známe z plenárneho hodnotenia – vzišla diskusia na tému „Pomoc profesionálnych pracovníkov ochotníckym súborom.“ Telegraficky:

Triedenie inštruktáží: Je niekoľko druhov inštruktážnej pomoci.

1. Tk vz. zdvorilosť inštruktáž. (Veľký profesionál si nájde čas a zavíta do ochotníckeho súboru. Vďačným posluchačom porozpráva zo svojej hereckej mladosti, o ťažkostiach, ktoré musí každý v divadle prekonať atď. Obyčajne odchádza po polnoci).

2. Inštruktáž nárazová. (Inštruktora niekoľkokrát zavíta na skúšku súboru, radí, pomáha, inštruuje.)

3. Inštruktáž totálna. (Profesionálny režisér nastuduje od začiatku hru až po premiéru.)

Okrem týchto hlavných druhov existuje niekoľko iných, alebo kombinovaných.

Požiadavky:

1. Aby profesionálni inštruktóri vychádzali z daného materiálu a snažili sa o jeho rast. (Nielen o jeden vyforsirovaný úspech.)

2. Aby neboli málo nároční na ochotníckych divadelníkov, spokojujú sa, že sú to len „ochotníci“!

3. Aby nevznikala a neuvrdzovala sa falošná ilúzia, že každý profesionál musí byť pedagogicky prospešný súboru.

4. Aby si súbory z vlastných radov vychovávali režisérov a tak odovzdávali štafetu ochotníckeho divadla ďalším pokračovateľom. TH.

SLYŠELI JSME V DISKUSI

● S. Lehuta prednesl v podstatě jednoduchý návod cesty k modernímu umění: **nejprve je nutno být umělcem** – a pak se stát moderním; to prvé se však bohužel často opomíjí.

☆ Turisté mají k dispozici mnoho značkových cest, ale zajímavější zážitky mají často ti, kteří se vydají stezkami dosud neprobádanými; a podobně je tomu i v umění.

● Znám všehovšudy tři vpravdě univerzální herce, prohlásil soudruh Lehuta – jsou to: Nikolaj Čerkasov, Charles Laughton a Lawrence Olivier; od národních umělců a laureátů až po začínající ochotníky pak existuje celá řada herců, kteří jsou herci pouze určitého typu.

Oba jste z dějiště Šrámkových Písků. Jistě se neubráníte srovnávání?

IVAN (zase za oba): »Moc hezky na mne působilo zahájení a vítání souborů před divadlem. Potom to, jak zde pomáhají místní pionýři. Potěšilo mě, že tady se po představení nedělají žádné opičárničky (po tomhle výrazu se Ivan trochu zapýřil a tak rychle ještě doplnoval) myslím tím předávání všelijakých nevkusných darů i po dobrém představení. Trochu závidím velkou oficiální pozornost – tisk, spisovatelé, zástupci organizací a úřadů. Slyšel jsem ale, že prý to není ještě takové, jak by mělo být. Postrádám však pestřejší výzdobu, větší propagaci a i místní vysílání by mohlo víc přispět k festivalové náladě. U nás jsme dělali i pravidelné relace do rozhlasu po drátě, kde byly rozhovory, ukázky z her, zprávy a humorné drobníčky.«

Jste delegáty svého okresu na nedělním aktivu. Co od něho očekáváte?

IVAN: »Já jsem dost zvědav, co se tam bude dít. Zklamalo by mě, kdyby se tam opakovalo, že soubory mají věnovat pozornost malým jevištním formám. Ono to asi starým způsobem nejde. A taky se obávám planých řečí.«

RICHARD: Mě zajímá především otázka stálých ochotnických scén. To je lákavá perspektiva a dosud málo zkušenosti. Pak bych byl také rád, kdyby se tam mluvilo o sjednocení soutěží a jednotné metodické pomoci. O spolupráci ROH, ČSM a osvětových zařízení. O cestách mládežnického divadla, ke kterému se vyspělé soubory chovají macešsky.«

Co říkáte hronovským diskusím?

»Byli jsme dosud na jedné. Kdyby takto, co říkal režisér z Martina, mohl dostat ochotnický soubor před studiem hry, takový věcný rozbor...«

RICHARD: »Když se mluvilo o souboru, tak mě svrběl jazyk taky promluvit. Pak ale diskutovala Lokvencová a Beneš a tak jsem se zase uklidnil.«

To je škoda! Ochotničtí divadelníci by měli mnohem víc diskutovat. Kde jinde mohou své názory upevnit nebo korigovat lépe než v takovémhle plénu. – Chtěl bych ale, aby Ivan, tak trochu hronovský benjamínek, pověděl ještě něco na závěr!

RICHARD: (se trochu zlomyslně usmívá)

IVAN: (se pomalu dostává z rozpaků): »Kdyby tak na Hronově pobíhala někoho múza a napsal pak dobrou hru o obyčejných mladých lidech a pro obyčejné mladé lidi. Veselou a napínavou. To bych toho ale chtěl asi příliš moc, co?«

Rozhovor skončil po „kávičke“.

Oběma chlapečkům poděkoval a docela rád těch 7.10 Kčs zaplatil:

JAN VORÁČEK

I my bychom strašně rádi věděli

co si povídáte, když jste na procházce, když sedíte při sklenice vína, když se rozčilujete, že v našem časopise není nic ke čtení...

Jelikož je nás málo a nemůžeme vás tudíž neustále stopovat, neváhejte a sdělte nám svoje myšlenky, připomínky, návrhy i kritické šlehy. Máme za tím účelem vyvěšenu pěknou schránku na oně budově, v níž je informační kancelář 32. JH. Do této schránky můžete zasouvat své příspěvky ve dne i za nočního šera, psané na stroji i na koleně, zachycené pro úsporu času těsnopisem či vyjádřené písmem obrazovým. Věříme, že naše inteligence postačí k vyluštění všeho. Diskretnost zaručena! Neváhejte! Pište nám ještě dnes!!!

— red.

Z přestávkových rozhovorů

Dospělí...

— Jaké poučení si odneseš z představení Marie Jančové?

— „Člověk nie je koň. — Ale všeličo musí vydržať.“

...a děti

— Kluci to bysme si užili, kdyby nám dali tak blbýho učitele, jako je ten Hahraha ve Fripiri...!

RADA OTCE SYNOVI

kterák se státi modernistou na poli ochotnicko-divadelním za vydatné brigádnické pomoci profesionální.

Čvachtej text jak kachny na potoce, s klidem vykašli se na emoce, agituj, však přitom šetři duchem, hraj to ve tmě, nebo za lajntuchem a kdo se tvé inscenaci chechtá, řekni mu, že koncepci máš z Brechta! Ty přece víš, co je epika, lépe než odborná kritika. Dramatičnost naschvál potlačuješ — pak už, synku, modernistou sluješ.

— am —

Miroslav Holub

Strojvedoucí

Když uhasne pod kotlem,
tře si ruce.

Když netěsní ventil,
stiskne rtý.

Když uchází pára,
zasykne.

Protože to boří.

(Jdi a otevři dveře)

U NÁS — zpravodaj 32. Jiráskova Hronova. Vydává Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti s Přípravným výborem 32. Jiráskova Hronova. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Redaktoři: K. Daks, H. Kréulová, dr. O. Lhotová, P. Průša, R. Thrún, J. Vedral, M. Votavová, vedoucí redakce J. Šrámek. Distribuce: Přípravný výbor 32. JH. Tiskne Jiskra tiskařské závody, n. p., Pardubice, provoz 24 Hronov N-05*21500

Chceme si zazpívat - chceme se smát

Ve dvou dnech — dvakrát Olomouc! Zdá se, že ochotníci z tohoto malebného města ruku v ruce s profesionály podnikají na Hronov soustředěný útok. Myslím však, že jsou tu oba soubory plným právem: včera nám olomoucké studio při profesionální scéně poskytlo příležitost dumat nad posláním, významem a možnostmi této nové formy „vysokého učení ochotnického“, dnes nám soubor Bezručova divadla pracujících ZK ROH Železáren Petra Bezruče hází rukavici: račte se vyjádřit, co si myslíte o současné satirické komedii s hudbou a zpěvem, račte si zapřemýšlet, zda třeba tohle nám nemůže nahradit stále žádané operety pochybné hodnoty...

V posledních třech sezónách měl soubor ZK Železáren Petra Bezruče (existující už od roku 1945 a v roce 1958 doplněný a sloučený se soubory Domu armády a TOS Olomouc) na repertoáru tyto hry: Šrámkův Měsíc nad řekou, Stehlíkovu Mordovou roklí, Úklady a lásku od Schillera, Kožíkovo Práteleství, Kohoutovu Takovou lásku, Premiéra se odkládá od Petermana,

Dobříčaninův Společný byt a Damoklův meč od Hikmeta. Tedy — jak je vidět — dramaturgie hodnotná, myšlenkově závažná, pestrá. Jestliže nyní přichází se satirickou komedií „Červené papuče“ od maďarského autora Jánosa Ördödiho, odpovídá tím na požadavek, tak často se v současné době ozývající: chceme si zazpívat — chceme se smát.

Jak se jim podařilo splnit nesnadný úkol, přičemž jim byli nápomocni i soudruzi z Divadla Oldřicha Stibora, s nímž má závod patronátní smlouvu — to posoudíte dnes odpoledne a večer sami. Nám už zbývá jen dodat, že satira není pro soubor oborem novým a neznámým, protože kromě celovečerních představení hrají i estrády a kabarety, které si sami píší a v nichž tepají nešvary a zlořády přímo z prostředí závodu. Jelikož mnozí členové a členky souboru patří k významenaným nejlepším pracovníkům závodu, jelikož řada herců náleží ke kolektivům BSP, jsou jistě těmi nepopovolanějšími, kdo mohou kritizovat. (Kéž by to u estrádníků bylo tak vždycky!)

I my, hronovští diváci, se chceme smát. Doufejme, že se dnes odpoledne a večer opravdu srdečně zasmějeme a pobavíme.

— lht —

Další zahraniční hosté na Jiráskově Hronovu

Z Rumunské lidové republiky
Nicolau Teodor,

ředitel Osvětového domu Brašov.
Z Německé demokratické republiky
Jurij Brézan, laureát Národní ceny NDR, Budyšin, s paní
Gerhart Hendrich, ředitel Srbského domu lidové tvořivosti, Budyšin.

Alena Koutná
v roli sekretářky MICI

Dana Syříšková v roli ALENKY

DNES

- 9.00 Celostátní aktiv poradních sborů pro divadlo na téma: Perspektivy vývoje československého ochotnického divadla
- 10.00 Promenádní koncert velkého dechového orchestru ZK ROH MAJ Hronov
- 13.00 Vítání souboru Bezručova divadla pracujících ZK ROH Železáren Petra Bezruče, Olomouc
- 14.30 Na dobré odpoledne.
Hraje Staročeská dechovka ZK ROH MAJ
- 15.30 János Ördödi: ČERVENÉ PAPUČE
- 18.00 Přehlídka tanečních melodií — hraje tan. orch. ZK ROH MAJ Modeto
- 20.00 János Ördödi: ČERVENÉ PAPUČE

ZÍTRA

- 8.00 Práce v diskusních kroužcích
- 10.00 Plenární diskuse na téma: Herectví v satíře
- 15.00 Bertolt Brecht: KAVKAZSKÝ KRÍDOVÝ KRUH
- 20.00 Bertolt Brecht: KAVKAZSKÝ KRÍDOVÝ KRUH